

bantur Cybelen Attim lugentem. Arnob. *Adversus gentes*, lib. 5. & Augustin. quò sup. ubi : Cœlestem Virgineum, Matremque Deam nominat; de quo diximus die 25. à n. 22. dicentibusque 12. April. quando ex Pefinunte Romam advecta.

10 Pausan. cap. 223. refert apud Achæos templum floruisse Magnæ matri, Attidique dicatum. Attis cum adolevisset in Lydiam migrans, ibi ritus cultus Magnæ matris edocuit : & tanti apud Deam habitus, & honoribus dignatus; ut molestè tulerit Jupiter, qui in segetes Lydorum immanem aprum misit, quo interemptus cum alijs ipse Dindymenæ matris Attis sacrorum antistes. Ægrè ferens Cybele, nec ulcisci valens, instituit lamentis funus seu apotheosim Attidis celebrare; quod postea ejus cultores imitati, planctus & lamentationem Magnæ matris pro Attide sacrum dixere. Haud mireris, quòd dixerim Apotheosim : Agdistis filius Jovis, ab illo impetravit; ne qua in posterum corporis Attis pars putresceret, aut tabesceret. Idem ibid. & Chartar. pag. 143. qui aliter intexit fabulam. Attis pulcherrimus adolescens (inquit) à Magna Matre admatum in pinum est conversus. Dea ergo ejus amore capta, ad se adscivit; ei sacrorum administratione credità; ita tamen, ut virginitatem coleret : quòd ille & juramento confirmavit se facturum : sed postea pulchritudine Nymphae cujusdam captus, promissi est oblitus : quòd cum Dea rescivisset; statim nympham de medio sustulit, adolescentem verò à se expulit : qui peccati conscientia permotus in eum furorem adactus est, ut montes peragraret semper vociferans, ululans & caput concutiens. At Dea ejus tandem commiseratione mota, in pinum eum convertit : utque significaret, se adolescentis memoriam retinere; pineis ramis se coronari voluit. Ovid. 10. *Metamorphos.* fab. 2.

Abys sacra instituit.

Ejus apothecosis.

In pinum conversus.

Ovid.

Hirsutaque vertice pinus, Grata Deum Matri : siquidem Cybelejus Atys Exiit hac hominem, truncoque induruit illo. Sequitur Vatem Fulgent. Placiades, 3. *Mytholog.* n. 5. Natal. Comes, lib. 2. cap. 1. & 9. cap. 5.

Cybele dicta Tauribola.

11 Cybele seu Mater Deorum etiam dicta Tauribola : Jul. Firm. & Suidas. Causa apud Dempster. in *Rosin.* 2. ad cap. 4. quæ Dea post Attidis fatum cum illo in venationem per memora vagatur; ut depingit Catullus Epigram. 62. Simul cum illo templum habuit. Pausanias, quò dudum, cap. 226. Est (ait) Matri Dindymenes templum, in quo delubro Atys etiam colitur; etsi nullum ejus monstrum simulacrum. Nullum igitur nul-

Venatio cum delubro.

libi, quia ejus cadaver infepultum, niti in Phrygijs sacris; de quibus de *Errore Profan. religion.* inquit Firmicus : In sacris Phrygijs, quæ Matri Deum dicunt, per annos singulos arbor pinea caditur, & in media arbore simulacrum juvenis subligatur. Objurgavit superstitiosos Arnob. d. in fin. dicens : Pinus illa solemniter quæ in Matri infertur sanctum Dea; nonne illius imago est arboris, sub qua sibi Atys manus intulit, & genitrix Divinum in solatium sui vulneris consecravit, & in solatium tanti mœroris assumpsit? Quis & qualis Attys, ipse dicit apud Catull. quo dudum.

Ego mulier, ego adolescens, ego ephæbus, ego puer, Ego gymnasijs flos, ego eram decus olei Ego innuber.

Catullus

Videtur Servium in 9. *Virgil. Æneid.* v. 116. totamque fabulam floridè pulchrèque ab Ovidio descriptam, 4. *Fastor.* à v. 223.

12 Anno V. C. 459. juxta Goltz. in *Fast.* pag. 73. & ut Briet. ac Salian. placet, 460. de Samnitibus & Etruscis triumphavit L. Postumius Megillus, collega in *Cois.* M. Attilij Reguli, qui ægrotante Postumio cum Samnitibus adverso Marte pugnavit. Ideo Postumius vix recreatus à morbo, maturavit iter, & Miloniam urbem occupans, penitus vastavit : postque in Etruriam procedens victore exercitu, felicissimè pugnavit. Obtinuit tandem, tametsi ægrè à plebe, triumphum; quòd ejus victoriæ Cadmeas sapere viderentur. Post abhinc 32. ann. & Urb. Condit. 492. triumphavit de Carthaginensibus; ut refert Modius & Briet. d. Eodem in die post 242. ann. triumphavit quoque de Africa L. Cornel. Balbus. Goltz. d. pag. 208. cum Augustum juvisset in Sextum Pompejum, bis victo Octaviano. Unde in hunc disterium libello famoso, ut observat in eo Sueton. cap. 70.

Triumphus L. Postumij Megilli.

Et L. Cornelij Balbi.

Postquam bis classe victus naves perdidit; Aliquando ut vincat ludit aleam.

Sueton.

Solinus cap. 32. apud Draudium, cap. 38. inquit : Garamantas Cornel. Balbus subegit, & primus ex hac victoria triumphavit. Primus sanè de externis, utpotè qui Gadibus genitus, accessit ad gloriam nominis triumphalis. Regiones Garamantunt illudusque inexpugnabiles, materia fuere triumphi, quem describit Plin. 5. cap. 5. Cyrenæica Africa à Syrii minore. Omnia armis Romanis superata, & à Cornel. Balbo triumphata, unius omnium externo curru, & Quiritium jure domato; quippe Gadibus nato Civitas Romana data est. Omnia oppida ab eo capta (id est, simulacra) ducta in triumpho.

Qui primus externorum hoc honore potuit.

Quis

Quis hic ibid. lib. 7. cap. 43. dicitur : Fuit & Balbus Cornel. major Consul, sed accusatus, atque de jure virgatum in eum, judicium in consilium missus; primus externorum, atque etiam in oceano genitorum usus illo honore, quem Majores Latio quoque regaverunt. Hic Dalecamp. subdit, de Balbo prædictum à Virgilio 7. *Æneid.* v. 612.

Virgil.

Ipse Quiniali trabea cinctus Gabino Insignis, referat stridentia limina Consul. Virum triumphalem vocat Strabo lib. 3. Non solum fuit Consul, ut notat Goltz. d. pag. 189. sed Consul major, ut vidimus. Quid sit, ibid. signat Dalecamp. & Coel. Rhodigin. 12. cap. 8. Alexand. Neapolit. 3. cap. 3. & Brisson. 3. cap. 14.

Diana Agrestra.

13 Inter Arcades sacra Dianæ Agrotearæ, K. Græc. Vocatur quoque Venatrix sive Agrestis, vel Caprea, de cujus instituto & templi origine dicemus *Isag. Decembr.* n. 8. ex Pausan. cap. 223. & 264. Collocatum simulacrum cum Æsculapio & Bona Valitudine. Videtur, 1. *Februar.* num. 18.

Imagines.

Imago erat foemina pulchræ, radiatæ, cujus symbolum Luna inter septem stellas. Hemelar. *Aur. numism.* Tabul. 26. Fulgebant enim velut inter ignes Luna minores; quia eadem Luna & Diana Albric. de *Deor. imagin.* num. 7. Diana, quæ & Luna, Proserpina, & Hecate pingebatur (ait) in specie unius domina, coma dissoluta, quæ arcum tenebat & sagittam : cervos quoque in venatione insequi videbatur, circa quam chori Dryadum, Naxadum & Nereidum, cum choris Satyrorum, qui Dij dicebantur agrorum; & post cervos navicula cum homine navigante & velificante erat etiam figurata. A Laurentio Hæchtan. *Emblem.* 12. fingitur ridens Cupidinem.

De Cupidine triumphat.

Hæchtan

Hanc Amor insequitur jaculans; neque caditur ullo Vulnere, sed frustra missa sagitta volat.

Minerva Alalcomenides.

14 Inter Bœotos solemnia Minervæ Alalcomenidis. Theopomp. lib. 17. in principio. In eade piscum erat signum ex ebone (inquit Pausan. cap. 3.) Sylla illud ipsum quòd Halcomenis fuit, Minervæ signum eripuit. Licetus de *Lucern. Antiq.* lib. 1. cap. 1. Simulacrum Minervæ Alalcomenidis (inquit) spontanea flamma combustum est, nullo igne subiecto. Historiam peripicujus refert Ælian. in *Var.* lib. 12. cap. 58. Accedente Alexandro Thebas cum copijs in earum excidium; tum in civitate in delubro Ceteris, aranea juxta faciem imaginis suam artem exercuit, consuetamque telam duxit. Simulacrum etiam Minervæ Alalcomenidis cognominatæ, Tom. 1. *Ephemer.*

Ejus simulacrum sine igne combustum.

spontanea flamma combusta est; nullo igne subiecto. Plin. 36. cap. 4. Simulacrum Minervæ è celo postea tactum est. Eodem die mors Alexandri Magni signatur apud Plutarch. in eo. Decrevit sepeliri in templo Ammonis. Sched. in *Mund. registr.* pag. 75. Dicemus, 6. April.

Alex. Magni obiit.

15 Inter Ægyptios pompa capitis Arietis, hoc est pompa Jovis Ammonis sub imagine arietina. XXVII. Pharmuthi festum celebrant propter regnum Ammonis. *Diar. Ægypt.* in quo Porta Deorum, ut diximus, 20. *Februar.* n. 25. Totum mythologicum. Unde Kircher. 2. *Oedip.* p. 2. class. 7. cap. 2. inquit : Est enim Amun Numen Arietinum fecunditatis Præses, cujus maxime sese exerunt indicia, Sole in Ariete ascendente, sub veris principium : eodemque tempore festa celebrabant, quæ profligationem Typhonis dicebant : & teste Plutarcho, crocodilum occidebant, cujus Typhon symbolum. Occulte hisce ritibus insinabant, Sole in Arietem, seu Ammonis domum conscendentem, tenebras & frigoris vehementiam, Tryphonia virtutis effectus, profligari, & Ammonia virtute dispelli. Idem præmittit in *Obelisc. Pamphil.* 4. *Hierogrammarism.* 2. nosque die 21. à n. 1. In hunc sensum Abeneph. in *Astrolog.* de Ægyptijs ait : Indicantes caloris vim in mundo, arietem pingebant. In pompa institutum de *Isid.* & *Osirid.* Plutarch. in *Mense Pharmuthi* caput arietis circumferre solebant sacerdotes varijs redmisti coronis, Thyrsis frondibusque instructi, Numinis dominum demonstrantes, inauditisque vocibus inclamantes : Audi corniger Amun.

Pompa Ammonis.

Profligatio Typhonis.

Ritus in pompa

16 Græci intendentes duntaxat in fabulas (quos Romani secuti) pompam dicunt ab Ægyptijs agi propter exaltationem Arietis in coelam, ut princeps esset Signorum. Liber in *Indiam* (inquit Hygin. *fabul.* 133.) cum aquam quæreret, nec invenisset; subito ex arena aries dicitur exisse, quòd duce Liber cum aquam invenisset, petijt à Jove, ut eum in astrorum numerum referret; qui adhuc hodie *Æquinoctialis Aries* dicitur. In eo autem loco, ubi aquam invenerat, templum constituit, quòd Jovis Ammonis dicitur. Addit lib. 2. n. 21. Jupiter Arietem inter sidera figuravit, ita ut cum Sol in ejus Signo, omnia nascencia recrearentur, quæ veris tempore fiunt. Præterea duodecim Signorum Principem voluit esse; quòd ille optimus exercitui fuerit ductor. Apud Thebas Ægyptias simulacra faciunt Ammonis cum capite cornuto; ut homines memoria teneant, arietem primum ostendisse. Qui autem Libero factum voluerunt assignare, quòd non petierit ab Ammone, sed ultro ad eum sit adductus; si-

Templum Jovis Ammonis.

Imagines.

Dddd

mm-

mulacra illi cornuta faciunt, & arietem memoria causa inter sidera fixum dicunt. Pompa ergo Ammonis jam in coelum elevato Ariete, effigiatur in Tabula Bembina, figur. 20. ac in Ithaca mensa, à Kircherò, *Syntagm.* 1. cap. 5. simulacris ferentium ampullas Niloticas, vario florum frugumque habitu sacra peragentium; quo die Sol Arietem ingrediebatur, Ammonium influxum in inferiora superiori potestate, immisso calore, signante columnam florida, cui insitit Nilotica ampulla.

17 Caput duntaxat ferebant in pompa, & ea figuram, quam exhibuimus die 21. n. 2. quoniam illius solummodo facies ostendebatur, quæ ferè latebat præ villorum copia, queis cooperiebatur; ut videtur apud Isaac. Volsium in *Melan*, 1. cap. 8. Ex *Sil. Italic.* patet, non nisi caput ostendi cum arietinis cornibus, inter quæ columbæ imago sedebat; de quo 30. *Februarij*, n. 20. *Martian.* Capell. 1. de *Nupt. Philolog.* aliter arbitratur. Ammon apparuit (ait) cum cornibus arietinis & vestimento lanicio, scientibusque undam fontis exhibuit. Hinc nonnulli, maxime Arcades, adorabant, vestitum arietis pelle, ut exhibet Chartar. pag. 116. sed solummodo caput cornutum ostendebatur, quod positum in basi formæ quadratæ ad similitudinem Hermarum Mercurij. *Ibid.* & Kircher. 1. *Oedip. Syntagm.* 3. cap. 6. ex *Pausan.* cap. 270. Verum aliam fabulam commentum sunt Græci in pompam ostensionis capitis Jovis Ammonici. Quapropter Herodotus, 2. n. 13. inquit: Itaque Thebani, & quicumque propter illos ovibus parant, ajunt, sibi conditam hanc legem; quod Jupiter quum

Quomodo visus ab Hercule?

ab Hercule, cernere eum volente, cerni nollet, tandem exoratus, hoc commentus sit: ut amputato arietis capite, pelleque villosa, quam illi detraherat, induta sibi, ita sese Herculi ostenderet: & ob id Ægyptios instituisse Jovis simulacrum facere arietinam facie: & ab Ægyptijs Ammonios accepisse, qui sunt Ægyptiorum atque Æthiopicum coloni. Qui etiam mihi videntur, ideo se Ammonios cognominasse, eo quod Ægyptij Jovem, Ammonem appellant. Ob hanc rem arietes non mactantur à Thebanis; sed eis sacrosancti sunt. Certo tantum die quotannis in festo Jovis, unum demum arietem obruncant, cujus pellem detractam hunc in modum Jovis simulacrum induunt: ad illudque deinde ducunt Herculis simulacrum. Hoc actio cuncti qui circa templum sunt arietem verberant: deinde urnam sacram eundem sepeliunt. Eadem apud Chartar. de *Imagin.* pag. 113. & Kircher. quod dudum.

18 Ubi nugæ, nequibat non intervenire Rabbinus. Nectanebus Magus ut Olympiæ uxori Philippi Amyntæ fucum faceret (de quo 6. *Aprilis*) dixit ex Jove Ammone parituram inclytum filium: & cum illa Numen aspiceret cupit; dixit ad Reginam Nectanebus. Scias, quod unus ex majoribus Dijs, de quibus tibi dixi, amplexabitur te: & ipse queret te, & adjuvabit te in omnibus qua desideras: & dixit Regina: Quis est iste Deus, & quæ forma ejus? Et dixit: Nomen illi Deo est Ammon fortis; & vocatur hoc nomine, quia ipse confirmat & adjuvat omnes confidentes in eum. Et dixit illa: Ostende mihi speciem & figuram ejus, qui veniet. Ille dixit ad eam: vir est rectus statura, non senex nec juvenis, & in fronte ejus cornua, sicut cornua bovis, & barba ejus sicut canis; & ex illo nascetur tibi filius. Profecto Numinis speciosa formam! Hæc effutit R. Joseph Ben-Gorionis, in sua *histor.* cap. 6. lib. 1. Totum fabula, ut videtur ex his quæ Gellius scribit. Olympiadem Philippi uxorem (ait lib. 13. cap. 4.) festivissime scripsisse legimus Alexandro filio. Nam cum is ad matrem ita scripsisset: Alexander Jovis Ammonis filius, Olympiadi matri salutem dicit; Olympias ei rescripsit: Amabo, inquit, mi fili quiescas, neque deferas me, neque criminare adversum Junonem. Malum mihi prorsum illa magnum dabit, quum tu me litteris tuis pellicem illi esse confiteris. Ea mulieris scita atque prudentis erga ferocem filium comitas, sensum & comiter admonuisse eum visa est, deponendam esse opinionem vanam, quam ille ingentibus victorijs & adulantium blandimentis, & rebus supra fidem prosperis, imbiberat, genium esse sese de Jove. Idem asserit Varro libell. de *Oreste*, seu de *Insania*, & *Erasm.* 6. *Apophtegm.* n. 97.

19 Recefferunt ab Ægyptijs Arabes in habitu imaginis & habitudine corporis: equidem quin pellis arietinæ meminerint, Jovem Ammonem figurarunt simulacro staturæ proceræ, manibus repandis, uti inventa idola in insulis Fortunatis. Memorant (legitur in *Geograph. Arabic.* Climat. 1. p. 1.) in hisce insulis simulacra quadam esse ex lapide fabricata, & longitudo uniuscujusque ex ijs centum cubitorum est, & supra unumquodque horum figura, seu aliud simulacrum ex are manibus repandis, seu retrò tortis (hoc est, expansis digitis) & diflex esse hujusmodi idola. Unum ex ijs in manu vas quoddam habens & aures acuminatas. Kircher hic addit: Certè hujusmodi Ammonis statuam non Libyam tantum, sed & totam

Embolium Nectanebis

Afri-

Africanam, & insulas Oceani ei circumfusi pervasisse; historia Indica abundè testatur: & Æthiops de similibus à me consultus affirmans, dicens: Noveris quod patres nostri cum gentilibus & paganis passim commiserentur; inceperunt discere opera eorum, & fecerunt sibi Deos privatos & adoraverunt eos. Erant autem idola eorum ad similitudinem animalium viruli, arietis & canis: & ego adhuc multa in Æthiopia in Barnagash vidi: erant enim magna, ex parte referentia caput Leonis & Arietis: nomen eorum Amuna: & dicitur ex prædecessoribus nostris; quod Salomon & Saba quoque in ijs prævaricati sumus que prodierunt ab antiquis Magis Ægypti.

Salomon & Regina Saba adoraverunt Ammonem.

20 Mercurius Trimegistus in suo Zodiaco pro hujus temporis statione Ammonem constituens domum Solis; pingit juvenem elegantis formæ tutulato capite, tenentem utraque manu flagellum, frontemque cornutam. Hujus iconis mythologiam exposuimus, 20. *Februar.* n. 25. Herodot. 4. n. 45. describens in Libya theriodem (id est, plagam feris, serpentibusque scatenem) subdit: Supercilium soli fabulosum est, porrectum à Thebis Ægyptijs ad columnas Herculis. In hoc supercilio ferè decem dierum itinere sunt grumi grandes salis jucundi in collibus, & singulorum collium vertices è medio sale ejaculantur aquam dulcem pariter & gelidam; circa quam homines habitant ultimi solitudinem versus. A Thebis itinere dierum decem, primi Ammonij, tenentes templum ad Thebani Jovis effigiem: etenim Thebis, aspectu arietino Jovis simulacrum est. Cornibus ornatum Jovis simulacrum ferè in cunctis AA. legimus: hujusmodique insigne Numini videtur planè deforme; est deauratur bracteis prædictarum fabularum: quapropter auguror, cornua, quæ affixa dicuntur Ammonis imagini, pro radijs sumenda; testante Macrobio, 1. *Satur.* 22. Jovem assumi pro Sole. Unde in Jove dicuntur cornua, atque in Apolline radij. Nec novum sacris in litteris. Cornuta dicitur facies Moylis, quippe radiata. *Exod.* 34. 29. & *Habacuc*, 3. 4. Splendor ejus ut lux erit: cornua in manibus ejus. Arietem signum cœleste in Bembina Tabul. figur. 10. pingebant Ægyptij capite corusco, ex illo binis flammis erumpentibus. Hic est Aries Chrysovellus de quo *Isagog.* n. 4. *Solin.* cap. 30. In gleba luci, seu salus Ammonis (inquit) lapis legitur: Ammonis vocant cornu, nam ita tortuosus est & inflexus, ut effigiem reddat cornu arietini: fulgore aureo est. Prædivina somnia representare dicitur, subjectus capiti incur-

Cornua ei pro radijs

Aries Chrysovellus.

71 Denique Ammonius Jupiter, ut asserit Guillerm. Choul de *Religion. Roman.* 54. & Claud. Daufquejus in *Sil. Italic.* 3. v. 3. pingebatur tutulatus talari tunica cum sceptro super arietem sedens. Ideo & Ammonem quem Deum, Solem occidentem Libys existimant (inquit Macrobius, d. cap. 21.) arietinis cornibus fingunt, quibus maxime id animal valet, sicut radijs Sol. Sic figuratus umbilici specie. Id quod pro Deo colitur (inquit Curtius 4. *Histor. Alexandr.* cap. 7.) non eandem effigiem habet, quam vulgò Dijs artifices commodaverunt: umbilico maxime similis est habitus; sinaragdo & gemmis coagmentatus. Apertè Volsius pro Umbilico, legit Umbriculo: id est ejus habitus exterior umbella; quippe imago non apparebat, sed erat Umbriculo testæ, ut videbimus in varijs antiquitatis imaginibus, 10. *Maij*, in sacris Veneris Paphiæ. A sculptoribus excogitatum (ait Chartar. de *Imagin.* à pag. 113.) Deorum imagines absque hominis vel animantis aliquid figura effingere. Sicionij Jovem pyramidis instar habuerunt; quo ejusdem effigies in inferioribus partibus nudi, & superioribus testæ reserebantur. Dum hanc vitam vivimus, divina illa minus intueri possumus, qua acutis mentis obrucibus sunt cernenda; quos pyramidis cuspis adumbrat. Apud Troglodytas Jovis Ammonis simulacrum, quod nullam cum ceteris similitudinem haberet; sed adinstar umbilici, esset ex sinaragdis atisque lapillis preciosis coagmentatum; subius quidem latum & rotundum, quod paulatim versus cuspidem attenuaretur. Idem iterat, pag. 341. Sub umbriculo ergo portabatur Ammonis imago, ob ma-

Cornua pro potentia.

Ammonis imago non sub propria figura.

Tom. I. Ephem.

Dddd 2

jo-

jorem reverentiam & majestatem: qui quidem ut indicaret inestimabile Numen erat ornatus lapidibus pretiosis, forma monticuli ex smaragdus. Apulejus, 11. Metamorphosif. inquit: Isis effigies non pecoris, non avis, non fera, ac ne hominis quidem ipsius consimilis: tamen ibi sub forma speciosissima femina exponit imaginem, quae sub umbriculo gestabatur ad speciem pyramidis, non feræ, nec avis, nec pecoris.

22 Forma pompæ Jovis ibidem à Curtio promittitur. Hunc cum responsum petitur (infit) navigio aurato gestant sacerdotes, multos argenteis pateris, ab utroque navigij latere pendentes: sequuntur matrone virginesque, patrio more inconditum quoddam carmen canentes: quo propitiari Jovem, credunt, ut certum reddat oraculum. Diodor. Sicul. lib. 17. n. 589. Simulacrum Dei (inquit) è smaragdus, & quibusdam alijs est coagmentatum: & peculiari novaque vaticinandi genere oracula edit. In aurea enim navi à sacerdotibus octoginta circumferuntur; qui humeris Deum gestantes, ed tendunt, quò fortè fortuna Dei nutus illos agit. Singulare cogitamentum, in pascua missum, fuit Joann. Georg. Hervvart, erga umbilicum & ornamenta navis Ammonis, accipiendo allegoricè, seu hieroglyphicè, sicut interpretatus totam Tabulam Bembinam; ut exhibet in suo Hieroglyphicor. Theatr.

23 Oraculum (scribit in lib. de Magnete) Ammonis, quod infallibile dicebatur; nihil aliud fuisse, quàm chartam, quam vocant maritimam, pyxidi nautica, seu magnetis rite junctam: quae vel cardines quatuor mundi, vel reliquos octo rhombos principales (rhombos, id est, spatia quæ sunt inter Signum & Signum coeleste, voce Ægyptiaca) vel denique restatios ventus intermedios designabat. Cum itaque Jupiter iste Ammon, ut responsum det, navigio fuerit gestandus; quisnam amplius dubitabit ad rem nauticam eum pertinere? & quidem ad directionem navis Prætoris, quam Strategidam vocant, ut quæ deaurari fuerit solita, idque eo magis, ut ab ipsis sacerdotibus, tanquam navis gubernatoribus, fuerit gestatus. Patera verò argentea ex utroque hujus aurati navigij latere pendentes, sine dubio pyxides illa nautica sunt, quæ in Charta marina circumferentia, octo vel sedecim numero circumcirca, æquali spatio se invicem distantes, delineari solent. Vel majores vel minores naves ejusdem classis, quæ navem Prætoriam comitantur arte magnetica: atque noctu & interdum lampades & faces ardentes secum Prætoris gerit: noctu quidem flammam, & interdum fumum è longinquo cernentes, subs-

quuntur & comitantur. Præclarum phantastæ ratiocinium! Jo. Tunnæ jam usus pyxidibus nauticæ atque magnetis? Ridendus vel irridendus.

24 Figura Ammonis cum navigio Horo alijque imaginibus excusa est in Tabula Bembinâ, juxta Ægyptiorum mentem longè alia significatione, cujus imaginem ac mythologiam nervosè exponit Kircher. in Mensa Isid. Syntagm. 1. cap. 5. à figura 48. Navis (inquit) est Ammonia, quæ Ammon & Horus conjuncti; per Universum delati id fecunditate replent. Ammonem fecunditatem refert Aries biceps bisulca flammâ fulgens. Horum navis gubernatorem exprimit. Aries biceps est, quia cum superiore, tum inferiore mundum respicit. Unde non sine causa biceps pingitur cum bisulca flammâ in capite, quæ igneæ virtutis calorisque diffusionem notat (maximè Sole Horo ingrediente in Ammonis Arietis lignum) in Universo. Puppis navigij accipitrino capite, & titulo ei imposito fulget; quo Horus & Ammon indicantur esse lucis igneique calor per universa mundi penetralia rectores: qui operationes suas effectusque sortiuntur constitutis temporibus; quæ per appositum quadrantem Astronomicum innuuntur. Hæc navis Ammonicæ insignia, & genuina mythologia in arcana philoophiæ hieroglyphicæ. Etiam pingebatur Ammon figura serpentis, videnti in navigio à sacerdotibus, dum conlultitur; uti observat Marth. Rader. in Chron. Alexandr. pag. 339.

25 Apud lientes in Phrygia Hæctori singularis erecta statua post mortem. Nymphodor. de Reb. Barbaris. Meminit ejus Philostrat. Heron. in Hæctor. sed expressius in Protefil. ubi: Est (inquit) Hæctoris statua: Semideum refert hominem, multosque præ se fert affectus; si quis accuratè diligenterque spectaverit: etenim elata est, ac terribilis alacrisque & cum suavitate vigens, ac sine ulla coma insignis pulchritudo. Est autem usque adeo spirans, ut ad se tangendam spectatores attrahat. Hæc in circumspecto quidem Ilij loco erecta est. Multa verò cum publicè, tum privatim operatur bona: unde ipsi supplicat, & sacrificij rito certamen celebrant. Quando jam adeo servida efficitur, atque Enagonios (hoc est, certamini addicta) ut ex ipsa desinat sudor. Si verum, magicè factum: at arbitror à Philostrato fictum, uti ab Homero 24. Iliad. à v. 412. in sepulchro incorruptum jacere, & Auroræ rore in pristinum statum sine ullo vestigio vulneris, permanisse.

— Duodecimus autem dies est ei

Idem Isidis.

Imago Ammonis cur gestabatur in nave?

Navis Ammonica.

Hæctoris statua.

Ejus calceis alacrisque

Homer. Jacenti, nec in aliquo ei corpus putrescit. Aurora quando divina apparet, mirareris, Qualiter roscidus jaceat. Circum ablatus est, Nec alicubi pollutus. At vulnera omnia conclusi, Quæcumque insidæ fuerant.

Statua aurea in nave conversa. Sic ibi curant beati Divi filium suum, &c. 26 Statuam auream veram in auream, refert Jacob. Gaffarel. cap. 4. de Curiositatib. inaudit. Modò in Hæctore hujusmodi fabulis claret in auream adducta hominis statua terrea. Totum elucet commentitium, cum in Thebis Bœotia signet Hæctoris sepulchrum Pausanias, cap. 295. & Rhodigin. 2. 1. cap. 21. Dicemus, 22. Jul. Magis ludicrum illud apud Maxim. Tyrium, serm. 27. ubi: Quid autem? Nonne & Hæctor, ut est in Iliensibus fama, eorum regionem inhabitat? Sapissimè visitur imago subsilium campum excurrere, atque emittere fulgorem. Vana sint vanis. Ipsemet destruit, dum astruit, subdens: Ego tamen, ut de me ipso loquar, nec Hæctorem vidi: Dioscuros vidi fulgentes, ut stellas navi insidentes, eamque contra tempestatem adjuvantes. Esculapium vidi, non tamen in somnis: Herculem quoque, sed vigilans vidi. Papæ.

Apparet Hæctor splendens.

Demonis prestigia in Deorum apparitione.

DIES XXVIII. MARTIJ.

V. K. I G Rad. 8. Solis in Ariete, in quo qui nati stellarum testimonio athletæ erunt, & quos illustrium virtutum merita nobilitent. Hi post multa insignia biothanatâ morte peribunt. Si benevolæ stellæ radiarint, vates erunt, maxima in animo divinitatis insignia præferentes. Jul. Firmic. Scorpius occidit: vehemens flat ventus, pluviasque cum tonitribus commiscens. Ptol. De Regia Scorpij loquitur idem, & nos Isag. Octob. n. 2. & 4. quæ Lucida Scorpij, diciturque Cor nepæ. De Regia propriè loquitur Jovian. Pontan. 4. Uran.

Regia Scorpi.

Pontan.

Si quæras Siculi mores, geniumque tyranni, Et regnum crudele, aulamque cruore madentem, Sparsaque per duos hominum præcordia sentes, Martius horrenti feret hac tibi Scorpius astro Exortens, seu cum medio dominatur Olympo: Et vicina micat crescenti lumine Phæbe. Non toto quisquam celo crudelior ignis: Vel sævè face, vel flammâ violentius astrum. Hinc & opes summa, summo & cum jure potestas Insilijs armata, & cadibus usa nefandis, Grassatorque animus, & sparsa cruore libido. Vir galeatus, cæcè inermis, dextrâ ballista.

Sphær. Arab. Spica Virginis vesperè oritur. Justin. K. Astrologic.

2 Hoc in die expugnatur Jericho, incepta urbis circuitione d. 22. uti diximus, n. 3. Seder-Oi. cap. 11. Leonard. Mar. & Serar. in 6. Josue, quæst. 31. Septimo circuitu Sacerdotes longiore sonitu tubis clangendo, omnique populus intentione voce clamans, accedunt in Urbem; & ecce muri illico à radice corruerunt: tunc Israëlita quæ quifque steterat, irruentes, urbem ingrediuntur, regemque captum suspendunt, cuncta igni ferroque vastant. Rahab cum suis servatur, quæ post Salmoni nupsit. Aurum, argentum & cætera Jericho sacra Domino anathemate, imprecante Josue diras urbis reedificatori. Prævaricatur Achan, & quiescunt Hebræi, semoto obice in terram Chanaan. Adrich. & Briet. ex Josue loc. cit. Prævaricatio Achan describitur, cap. 7. à 21. & ubi signatur Regula aurea, juxta Hebræos, Lingua aurea; placet Villalpando in Appar. Urb. & Templ. p. 2. cap. 23. fuisse ensem appositum idolo (cui honoris gratiâ stratum stragulum illud Babylonicum, quod in Bibl. dicitur Pallium cocineum, & oblatis ducenti sili argenti) ut ejus virtute servaretur civitas ab oppugnatione Israëlitarum. Astruit variarum ritu Gentium, pro Numine gladium adorantium: de quo Nos 5. Martij. Quamvis dicatur Virga seu lingua aurea; erat nitens sira in ore idoli, in signum potentia, ut habetur Isai. 11. 4. Apocal. 1. 16--19. 15. & 2. Thessal. 2. 8.

Capitur Jericho.

Rahab sola salvatur.

Quodnam idolum in propugnationem Jericho?

Lysia in-fuit bellum in Machabeum.

Antilogia.

3 Lysias, Princeps in Regia Antiochi Epiphani, genere regio, magni præ cunctis habitus (igitur filium Eupatorem illi educandum tradiderat) haud abdidit credita ab Epiphane in Persidem profecto, de exterminatione Judæorum; uti relatam 26. Janu. num. 7. Quare ut mandata perficeret, tres in Duces insigniores elegit: Ptolemæum Ducem Cœlesyriæ, Nicanorem, & Gorgiam, viros in militia industrios, & amicos Epiphani, ut copijs quas secum habebat, jungerent promptis stipendijs delectus militum. 1. Machab. 3. à 38. Verum occurrit, quòd lib. 2. cap. 8. 8. dicitur totum structum à Philippo Phryge, quod factum præmittitur à Lysia. Variè solvit Sanctius hic, n. 33. quem videris. Magis aridet cogitatio Alapide hic & Torielli, Ann. 3889. n. 4. scilicet, Lysiam, præut Rex jussit, cuncta disposuisse, commendasseque præfatis Ducibus facinus: ceterum cum illi expeditionem creditam protraherent, & Judas quotidie victorij, animis, viribus & copijs, ad eum cer-